

אולם יש להשיב על ראיית הפנים יפות, דכיון שמתקינין לו כהן הוי כנתמנה תיכף כשמת וא"צ לטמאות ומקריב אונן. כיון שצריך תיכף לכ"ג הוי כנתמנה תיכף כשמת, אבל בחייו אפ"ל שפיר מתקינין כהן אחר. גם אפ"ל דאין קושיא מהתורת כהנים, דסתם ספרא הוי ר' יהודה ולר' יהודה דחייש למיתה ואמר אף אשה אחרת מתקינין לו שמא תמות אשתו, וא"כ לר' יהודה י"ל דצריך לכהן אחר מחשש שמא ימות ולא נשמע דחייש ר"י לטומאה דטומאה לא שכיחא ולא אירע קרי לכ"ג וע' ירושלמי ורק מחששא דמיתה, וא"כ ודאי בנו קודם. דאחר מיתתו בנו ממלא מקומו ושפיר מתקינין את בנו אבל למה דקיי"ל דלא חיישינן למיתה ומשום טומאה מתקינין י"ל דוקא אחר ולא בנו.

אמנם יקשה הא גם בת"כ תני מתקינין לו כהן אחר ולר"י ראוי דלבנו יהי' קדימה. וצ"ל דאף דלא חייש לטומאה ורק למיתה חייש מ"מ כיון שמתקינין שוב מוטב באחר כדי לזוהר נמי מטומאה אף דלא שכיח. ואם ימות שפיר ימלא בנו מקומו. וצ"ע בכ"ז.

ואדמו"ו הגה"ק בעל שפת אמת זצ"ל העיר, למה תני מתקינין לו כהן כו' ולא סתם מתקינין כהן אחר, ואמר בשביל שהוי לטובתו דעבדינן ל' צרה שיזדהר טפי והוי התקנה לו לטובתו ופח"ח וש"י ע"כ.

★★

ובקוביץ ברכת שלמה כתר תורה (בנד"מ ע' 154 ס"ק ה') כותב: דקדק בעל שפת אמת זצ"ל למה נקט התנא כהן אחר ולא אמר כהן סתמא, ונראה עפ"מ שהקשו בתוס' ישנים לקמן דף ל"ט בד"ה למה סנן מימינו למה מתקינין סגן, יותר הי' נכון ליקח את המשוח מלחמה שהי' משמש בח' בגדים ומזוהר על האלמנה, ותירצו שהי' בו איבה משום שדומה לכה"ג עיי"ש, ומבואר ברש"י תענית ל"א ד"ה סגן דכל מינוי הסגן הוא שאם יארע פסול בכה"ג ביוה"כ שישמש תחתיו וכן הוא בתוס' נזיר מ"ז וברש"י לקמן ל"ט בשם מהר"י הלוי, ולקמן דף כ"ג ע"ב דרשינן מלשון אחרים פחותין ומש"ה דייק התנא ונקט כהן אחר היינו פחות מכה"ג ולא המשוח שדומה לכה"ג כתו"י הנ"ל ע"כ.

★★

שכל שמונת הימים הוא בענין המילה, ובוה מבאר לשון הפייטן "ומבטן לשמך המה נמולים", שכבר מעת לידתו הם בכלל השמונת ימים ומתחילה ענין המילה, ע"כ. וראה גם בלב שמחה לעשי"ת, עשרת ימי תשובה. כל עשי"ת אחד הם, וכן עשרת הדברות, כאשר הגיד אאמוז"ל על שמונת ימי מילה, דכתי' שמונת ימים ולא כתי' שמונה, שכל שמונת הימים יש בהם ענין מילה והוא בבחינת ימול, אלא שהמעשה הוא ביום השמיני דווקא, וכן בכל מקום דכתיב שלושת וגו' שבעת וגו' הכוונה שכל השלושה וכל השבעה הם אחד, כן גם כאן עשרת ימי תשובה הם זמן אחד.

וראה גם פני מנחם לפרשת תזריע: הלב שמחה ז"ל היה רגיל לומר בשם כ"ק אאז"ל כתיב שמונת ימים ולא שמונה ימים, ואי' ברש"י על הפסוק (שמות י, כב) שלושת ימים שלוש של ימים, וכן שבעת ימים בכל מקום שטיינ"א של ימים, כל הימים הם מקשה אחת. וכן כאן שמונת ימים כולם דבר אחד כל שמונת הימים הם ימי המילה.

ולפי כל הנ"ל מבוארים ביתר שאת דברי השפ"א ד"שבעת" מורה על רצף ומקשה אחת של ימים.

★★

במשנה: ומתקינין לו כהן אחר תחתיו וכו'.

כתב בשו"ת חדות יעקב (מהדו"ת סי' ס"ט ס"ק ב'): מרן הגה"ק מוהר"מ שליטא"ס מפילטץ וכעת בווערשאו [בעל ה"שפת-צדיק"] אמר לדייק ממתניתין ריש יומא ומתקינין לו כהן אחר דקשה ליתני סתם ומתקינין לו כהן ולמה תני אחר. וצריך לומר משום דמה דמתקינין לו משום דעבדינן ל' צרה ומזדהר טפי לבל יבא לטומאה, וזהו רק כשמתקינין לו כהן אחר היינו לא אחד מבניו דבכל אדם מתקנא חוץ מבנו ולא נחשב אצלו לצרה שמשום זה יזוהר טפי, וצריך לכהן אחר דוקא למעט בנו ופח"ח.

אולם ח"א הראה בפנים יפות פ' אחרי שדייק מתו"כ (בפרשה ט"ז פסוק ל"ב) עה"פ ואשר ימלא ידיו לכהן תחת אביו כו' דקאי בחי אביו בנפסל אף שלא הוי ירושה מ"מ בנו קודם, דאי במת אביו א"כ בנו אונן ע' יומא י"ד וכשנעשה אונן טרם שנתמנה לכ"ג אינו מקריב אונן ותו הא צריך לטמאות לאביו ע"ש משמע שבנו קודם.